

Nr 218.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående bidrag till vissa erkända alkoholistanstalter för täckande av förluster under åren 1940—1945; given Stockholms slott den 21 mars 1947.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande statsrådet hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Herres och Konungs frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Eije Mossberg.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 21 mars 1947.

Närvarande:

Ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden WIGFORSS, SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför statsrådet Mossberg följande.

I årets statsverksproposition har Kungl. Maj:t på min hemställan under femte huvudtiteln, punkt 75, föreslagit riksdagen att till bidrag till erkända och enskilda alkoholistanstalters driftkostnader m. m. för budgetåret 1947/48 anvisa ett förslagsanslag av 2 100 000 kronor.

I samband med behandlingen av nämnda anslagsfråga — vilken utmynnar i förslag om en förhållandevis kraftig förbättring per den 1 januari 1947 av bidragen till driften av erkända och enskilda alkoholistanstalter — anmälde jag, bland annat, att interimsstyrelsen för de erkända alkoholistanstalternas centralorganisation i skrivelse den 17 september 1946 hemställt, att

Bihang till riksdagens protokoll 1947. 1 saml. Nr 218.

vissa erkända alkoholistanstalter måtte tillerkännas engångsbidrag för täckande av förluster å driften under åren 1940—1946. Interimsstyrelsen hade föreslagit, att sådant engångsbidrag för räkenskapsåren 1940—1945 skulle utgå till erkända alkoholistanstalterna Arbetshemmet Björknäs, Dagöholm, Holmahemmet, Holmforshemmet och Värnåshemmet med respektive 70 000, 18 000, 21 000, 40 000 och 17 000 kronor. Då styrelsen räknade med underskott för vissa anstalter jämväl under år 1946, hade styrelsen därjämte hemställt, att ett belopp av 60 000 kronor måtte anvisas för täckande av anstalternas driftförluster under detta år. Socialstyrelsen hade tillstyrkt de av interimsstyrelsen för de olika anstalterna föreslagna beloppen, dock att till Arbetshemmet Björknäs för de till och med år 1945 lidna förlusterna borde utgå allenast 50 000 kronor. Därjämte hade socialstyrelsen föreslagit, att — utöver nu nämnda anstalter — jämväl erkända alkoholistanstalten Kurön skulle erhålla ersättning för de före år 1946 lidna förlusterna med 27 000 kronor. Även framställningen om ersättning för underskott under år 1946 hade tillstyrkts av socialstyrelsen, som emellertid uppskattat medelsbehovet för dylika ersättningar till 50 000 kronor.

Beträffande förevarande ersättningsfråga anförde jag följande.

Med hänsyn till vad i det föregående anförts rörande anstalternas ekonomiska situation torde interimsstyrelsens anhållan och socialstyrelsens förslag icke sakna fog. Emellertid vill jag i detta sammanhang erinra, att jag med stöd av Kungl. Maj:ts den 27 september 1946 lämnade bemyndigande tillkallat sakkunniga för utredning rörande alkoholistvården. Frågan om ett engångsbidrag avseende täckning av uppkomna förluster synes böra upptagas till prövning först då berörda utredning fortskridit så långt att huvud dragen av den framtida anstaltsorganisationen kunna överblickas. Emellertid kan det visa sig att någon eller några anstalter även efter genomförandet av i det föregående förordad förstärkning av driftbidragen befinna sig i så trängt ekonomiskt läge att den vid anstalten lämnade vården icke kan uppehållas vid skäligen standard. I sådant fall torde särskilt engångsbidrag kunna ifrågakomma. Socialstyrelsen bör med vaksamhet följa utvecklingen beträffande ifrågavarande anstalter och avgiva de förslag som kunna vara påkallade.

I skrivelse den 25 februari 1947 har *socialstyrelsen* anmält, att styrelserna för samtliga i det föregående nämnda alkoholistanstalter inkommit till socialstyrelsen med förnyade framställningar i ämnet. Vissa kompletterande uppgifter hava av styrelserna för Holmforshemmet, Värnåshemmet och Kurön meddelats socialdepartementet i skrivelser den 8, 11 respektive 19 mars 1947, varjämte socialstyrelsen i skrivelse sistnämnda dag förebragt ytterligare utredning i ärendet. Av det föreliggande materialet inhämtas beträffande de skilda anstalternas ekonomiska ställning i huvudsak följande.

Arbetshemmet Björknäs. Det under åren 1941—1945 uppkomna underskottet kan beräknas till 50 374 kronor, varav 37 774 kronor avse bokföringsmässigt underskott och 12 600 kronor utgöra för löpande utgifter an-

vända brandstodsmedel. Bokslutet för år 1946 var vid tiden för anstaltsstyrelsens framställning — den 8 februari 1947 — ännu icke färdigt, men styrelsen uttalar, att även år 1946 torde ha medfört avsevärda förluster.

Den 31 december 1946 häftade anstalten för kortfristiga skulder till ett belopp av 120 927 kronor. Kassabehållning och fordringar utgjorde samma dag tillhoppa 24 279 kronor. I början av år 1947 utbetalade socialstyrelsen till anstalten följande belopp, nämligen 20 460 kronor i beläggningsbidrag för sista kvartalet 1946, 4 367 kronor i vissa ersättningar för samma kvartal jämlikt 4 § gällande bidragskungörelse (SFS 567/1944) samt 16 200 kronor i garantibidrag för första kvartalet av år 1947. Med bortseende från sistnämnda belopp, vilket är avsett för bestridande av en del av anstaltens kostnader under första kvartalet 1947, uppgingo således de för de kortfristiga skuldernas gäldande tillgängliga medlen till $(24\,279 + 20\,460 + 4\,367)$ 49 106 kronor. För fullständig likvidering av de kortfristiga skulderna hade alltså erfordrats ytterligare $(120\,927 - 49\,106)$ 71 821 kronor.

Enligt uppgift från anstaltsstyrelsen hade hela det i början av januari 1947 utbetalade statsbidraget — således även garantibidraget för första kvartalet 1947 — förbrukats redan den 22 i samma månad, varefter kassaförvaltaren nödgats anskaffa erforderliga medel genom personliga borgensförbindelser.

Anstaltsstyrelsen anhåller om ett engångsbidrag å 50 000 kronor för täckande av förlusterna under tiden t. o. m. år 1945.

Dagöholm. Det sammanlagda underskottet under åren 1940—1945 uppgick vid erkända alkoholistanstalten Dagöholm till 18 204 kronor. Beträffande 1946 års förluster anför anstaltsstyrelsen bland annat följande.

I december 1946 inköpte anstalten av domänverket skog på rot från kronoegendomen Dagöholm för en summa av 13 159 kronor. Avsikten var att avverka den inköpta skogen och därefter försälja densamma med skälig vinst. För att bereda köparen möjlighet att bestämma apteringen såldes skogen redan före avverkningen till aktiebolaget Walla tröskmaskiner, varvid 16 571 kronor 80 öre av bolaget erlades i förskott. Den domänverket tillkommande köpeskillingen har ännu icke erlagts. Emellertid har anstalten måst använda förskottslikviden å avverkningen för att kunna betala absolut nödvändiga utgifter. Därest engångsersättning icke tillerkännes anstalten för de gångna årens förluster, saknas medel att betala skulden till domänverket.

Ett preliminärt bokslut för år 1946 utvisar en förlust under detta år av 11 434 kronor, vari dock inräknats vissa avskrivningar å fastigheter och inventarier. Styrelsen uppskattar den verkliga förlusten under nämnda år — sedan vinsten å nyssnämnda skogstransaktion påförts år 1946 — till omkring 8 000 kronor.

Anstalten redovisade vid årsskiftet 1946—1947 kortfristiga skulder till ett belopp av 80 598 kronor. Kassabehållning och fordringar uppgingo till 17 423 kronor, beläggningsbidraget för sista kvartalet 1946 till 8 976 kronor och de särskilda ersättningarna enligt 4 § bidragskungörelsen för nämnda

kvartal till 1 261 kronor. Det vid årsskiftet tillgängliga beloppet utgjorde sålunda (17 423 + 8 976 + 1 261) 27 660 kronor, vartill kom ett belopp av 7 200 kronor, utgörande garantibidrag för första kvartalet 1947. Därest icke sistnämnda belopp tages i betraktande vid bedömandet av likviditetsställningen per den 1 januari 1947, saknade anstalten således medel för täckande av kortfristiga skulder till ett belopp av (80 598 — 27 660) 52 938 kronor.

Likviditeten hade — uttalar anstaltsstyrelsen — under flera år ständigt förorsakat bekymmer. Vid flera tillfällen hade inträffat, att anstalten saknat medel till löner åt personalen, som i vissa fall fått vänta tre månader på lönernas utbetalande. Genom att utnyttja tillgängliga förskott och tillfälliga lån hade styrelsen dock lyckats hålla anstaltens ekonomi flytande, men då situationen förvärrats för varje år ansåge styrelsen, att nedläggande av anstalten allvarligt måste övervägas, därest denna icke erhöle antingen statsbidrag eller lån. Den senare utvägen borde icke ifrågakomma, då det icke kunde anses riktigt, att enskilda personer måste ikläda sig borgensförbindelser för att anskaffa medel till anstaltens verksamhet.

Anstaltsstyrelsen anhåller om ersättning för driftförluster med dels 18 000 kronor för åren 1940—1945, dels 8 000 kronor för år 1946.

Holmahemmet. Under åren 1940—1945 uppstod vid denna anstalt ett underskott å 21 130 kronor. Förlusten under år 1946 uppgick till 7 802 kronor.

Då anstaltens räkenskapsår avslutades den 15 januari 1947, hava uppgifter rörande likviditeten erhållits per nämnda dag. De kortfristiga skulderna uppgingo till 41 146 kronor, varemot svarade 13 227 kronor i kassa-behållning och utestående fordringar. I anstaltens kassa hade vid denna tidpunkt redan influtit de belopp som anstalten haft att utfå av socialstyrelsen, varför dessa icke torde här erfordra redovisning. Det torde dock böra särskilt understrykas, att i tillgångarna medräknats jämväl det utbekomna garantibidraget för första kvartalet 1947. För en rättvisande jämförelse med de övriga anstalterna bör därför av detta bidrag, vilket uppgick till 10 440 kronor, den del som avser tiden 16 januari—31 mars 1947 eller cirka 9 000 kronor, avdragas å tillgångarna, 13 227 kronor. Vid tillämpning av nu nämnda beräkningsgrunder saknades alltså den 15 januari 1947 likvida medel vid denna alkoholistanstalt för täckande av kortfristiga skulder till ett belopp av [41 146 — (13 227 — 9 000)] 36 919 kronor.

Anstaltsstyrelsen anhåller om ett engångsbidrag å 28 932 kronor, varav 21 130 kronor avse förluster under åren 1940—1945 och 7 802 kronor förluster under år 1946.

Holmforshemmet. Denna anstalt redovisade för åren 1940—1944 ett underskott å tillhoppa 29 374 kronor. Under år 1945 såg sig anstaltsstyrelsen nödsakad att för anskaffande av medel till anstaltens drift göra stora uttag ur den till anstalten hörande skogen. Med hänsyn härtill nedskrevs fastig-

hetens värde med 53 220 kronor till det vid 1945 års fastighetstaxering åsatta värdet, ökat med värdet av en nyuppförd verkstadsbyggnad. Den för anstalten under nämnda år redovisade förlusten uppgick till 40 162 kronor. Enligt socialstyrelsens mening bör anstalten anses ha lidit förluster under krigsåren med i runt tal 40 000 kronor. Vad beträffar förlusterna under år 1946 kunna dessa, enligt anstaltsstyrelsens uppgifter, preliminärt beräknas till 10 000—15 000 kronor.

Anstaltens kortfristiga skulder uppgingo vid årsskiftet 1946—1947 till 13 290 kronor. I kassabehållning och utestående fordringar kunde anstaltsstyrelsen tillgodoräkna sig ett belopp av 2 416 kronor. Beläggningsbidraget för sista kvartalet 1946 uppgick till 7 167 kronor och de särskilda ersättningsarna enligt 4 § bidragskungörelsen för nämnda kvartal till 1 717 kronor. I garantibidrag för första kvartalet av år 1947 erhöll anstalten 8 640 kronor. Med bortseende från sistnämnda belopp förfogade anstaltsstyrelsen således över $(2\,416 + 7\,167 + 1\,717)$ 11 300 kronor, medan för slutlig likvidering av de kortfristiga skulderna erfordrades ytterligare $(13\,290 - 11\,300)$ 1 990 kronor.

Anstaltsstyrelsen — som framhåller, att densamma för att kunna kontinuerligt finansiera driften nödgats hos socialstyrelsen göra framställning om utbetalande av beläggningsbidraget månadsvis i efterskott i stället för kvartalsvis i efterskott — anhåller om engångsersättning för de under åren 1940—1945 uppkomna förlusterna med 40 000 kronor.

Värnäs hemmet redovisar ett driftunderskott å 16 992 kronor för tiden från slutet av år 1942, då anstalten började sin verksamhet, till och med år 1945. Preliminärt bokslut för år 1946 utvisar ett underskott för detta år å något över 9 000 kronor.

Anstalten häftade den 31 december 1946 för kortfristiga skulder till ett belopp av 31 402 kronor. Häremot svarade i kassabehållning och utestående fordringar 456 kronor, i beläggningsbidrag för fjärde kvartalet 1946 ett belopp av 10 434 kronor och i särskilda ersättningar enligt 4 § bidragskungörelsen för samma kvartal 1 842 kronor. Garantibidraget för första kvartalet 1947 utgjorde 7 560 kronor. Därest hänsyn icke toges till sistnämnda belopp, uppgingo således anstaltens tillgängliga medel till $(456 + 10\,434 + 1\,842)$ 12 732 kronor och de för full likvidering av de kortfristiga skulderna felande medlen till $(31\,402 - 12\,732)$ 18 670 kronor.

Beträffande likviditeten anför anstaltsstyrelsen bland annat följande.

Under senare tid har sådan brist på likvida medel förekommit, att befattningshavarna stundom icke kunnat utfå sina avlöningar i rätt tid. Vid några tillfällen ha befattningshavarna måst förskotta vissa för anstalten erforderliga medel. Garantibidraget, som normalt skall täcka utgifterna under det kommande kvartalet, är i realiteten förbrukat redan vid kvartalets början. Anstaltsstyrelsen har därför sett sig nödsakad att ingå till social-

styrelsen med framställning om förskott å beläggningsbidraget för januari månad 1947, vilken ansökan socialstyrelsen funnit sig böra bifalla.

Styrelsen hyser allvarliga bekymmer för läget. Det är nödvändigt med hänsyn till personalrekryteringen att befattningshavarnas löner utbetalas i rätt tid. Vad vårdstandarden beträffar har denna endast genom långt gående inskränkningar på andra områden kunnat undgå att sänkas, men styrelsen är medveten om att icke heller de intagna i längden kunna undgå att beröras av svårigheterna.

Anstaltsstyrelsen hemställer om ersättning för de till och med år 1945 uppkomna förlusterna med 17 000 kronor.

Kurön. Driftunderskottet vid denna anstalt under tiden från det anstalten år 1943 blev erkänd alkoholistanstalt till årsskiftet 1945—1946 uppgick till 27 839 kronor. Det preliminära bokslutet för år 1946 utvisar enligt anstaltsstyrelsens uppgift ett underskott under nämnda år av 52 010 kronor.

Anstaltens kortfristiga skulder den 31 december 1946 — samtliga utgörande lån hos frälsningsarméns högkvarter — uppgingo till 57 639 kronor. Tillgängliga medel uppgingo till 15 038 kronor i kassabehållning och utestående fordringar, 13 551 kronor i beläggningsbidrag för sista kvartalet av år 1946 och 575 kronor i särskilda ersättningar enligt 4 § bidragskungörelsen för sistnämnda kvartal. Garantibidraget för första kvartalet 1947 utgjorde 13 500 kronor. De för likvidering av de kortfristiga skulderna tillgängliga medlen kunde således med bortseende från sistnämnda belopp beräknas till $(15\ 038 + 13\ 551 + 575)$ 29 164 kronor. För att kunna helt likvidera alla kortfristiga skulder erfordrades således för denna anstalt vid årsskiftet ett ytterligare belopp av $(57\ 639 - 29\ 164)$ 28 475 kronor.

Anstaltsstyrelsen anhåller om ersättning för de lidna förlusterna med lägst 27 000 kronor och därjämte ett belopp, som kunde eliminera 1946 års underskott, eller om detta icke vore möjligt, ett sammanlagt ersättningsbelopp av 60 000 kronor.

Socialstyrelsen finner snar hjälp vara av nöden till de i det föregående berörda anstalterna och föreslår, att dessa erhålla ersättning för de under åren 1940—1945 lidna förlusterna med tillhoppa 173 000 kronor, fördelade på sätt styrelsen i sitt i statsverkspropositionen (V ht., s. 101) omnämnda utlåtande föreslagit. Styrelsen upprepar sitt tidigare förslag, att anstalterna skola erhålla ersättning jämväl för de under år 1946 uppkomna underskotten och föreslår i detta hänseende, att ett belopp av 60 000 kronor avses för ändamålet. Med hänsyn till svårigheterna att i nuvarande läge överblicka det ekonomiska utfallet av verksamheten under år 1946 har styrelsen emellertid framhållit, att driftförlusterna under nämnda år kunde komma att överskrida sistnämnda belopp.

I årets statsverksproposition har Kungl. Maj:t på min föredragning — *Föredraganden.* med hänsyn till vad socialstyrelsen och interimsstyrelsen för de erkända alkoholistanstalternas centralorganisation upplyst rörande de erkända och enskilda alkoholistanstalternas ekonomiska förhållanden — funnit sig böra föreslå riksdagen en väsentlig höjning av driftbidragen till nämnda anstalter, att gälla retroaktivt från och med den 1 januari 1947. Vad däremot angår en av interimsstyrelsen och socialstyrelsen i samband härmed väckt fråga om engångsbidrag till följande erkända alkoholistanstalter, nämligen Arbetshemmet Björknäs, Dagöholm, Holmahemmet, Holmforshemmet, Vårnåshemmet och Kurön, för täckning av driftförluster under åren 1940—1946 fann jag, att denna fråga borde upptagas till prövning först då 1946 års alkoholistvårdsutredning fortskridit så långt att huvuddragen av den framtida anstaltsorganisationen kunde överblickas. Jag uttalade emellertid, att det kunde visa sig att någon eller några anstalter även efter förstärkning av driftbidragen befunne sig i så trängt ekonomiskt läge att skälig vårdstandard icke kunde uppehållas. I sådant fall torde — framhöll jag — särskilt engångsbidrag kunna ifrågakomma. På framställningar från styrelserna för angivna sex anstalter har socialstyrelsen nu återupptagit frågan om ett statligt engångsbidrag till dessa anstalter för täckande av de senaste årens driftförluster.

Med utgångspunkt från den ställning som Kungl. Maj:t i statsverkspropositionen på mitt förslag intagit till förevarande fråga synes en förnyad prövning av frågan innan alkoholistvårdsutredningen lämnat erforderligt material för ett grundligare bedömande förutsätta, att de skilda anstalternas ställning i likviditetshänseende klarlägges. Endast genom ett dylikt tillvägagångssätt kan nämligen en någorlunda rättvisande bild erhållas av i vad mån risk för standardförsämring på grund av ekonomiska svårigheter föreligger beträffande vederbörande anstalt. Den utredning, som låg till grund för mitt tidigare ställningstagande i ämnet, bildade icke tillräckligt underlag för en bedömning ur denna synpunkt av frågan om engångsbidrag för driftförluster.

Såsom nämnts har den föreslagna höjningen av driftbidragen förutsatts skola tillämpas retroaktivt från och med den 1 januari 1947. Med hänsyn till storleken av den föreslagna höjningen torde grundad anledning föreligga att antaga, att efter nämnda dag anstalterna icke skola nödgas vidkännas förluster å driften, bortsett från en viss tillfällig försämring under första halvåret 1947, innan den för detta halvår avsedda förstärkningen kan komma att utbetalas. Det synes då lämpligast att anknyta en likviditetsgranskning till ställningen vid årsskiftet 1946—1947. Såsom likvida tillgångar torde böra upptagas kassabehållning och utestående kortfristiga fordringar samt de vid årsskiftet vederbörande anstalt tillkommande statliga bidrags- och ersättningsbeloppen. Härvid torde dock garantibidraget för första kvartalet av år 1947 — vilket bidrag utbetalats i förskott strax efter årsskiftet — icke böra medräknas, då detta är avsett för täckning av drift-

kostnaderna för den närmaste framtiden. Å debetsidan böra endast kortfristiga skulder upptagas, enär övrig gäld icke torde innebära samma fara för anstaltens likviditet.

Granskas det nytillkomna materialet från dessa utgångspunkter, visar det sig till en början att för arbetshemmet Björknäs, Dagöholm, Holmahemmet och Vårnåshemmet de kortfristiga skulderna överstiga de omedelbara tillgångarna med avsevärda belopp. Detta förhållande har övertygat mig om att för dessa anstalter den ekonomiska situationen numera innebär en akut fara för en försämring av vårdstandarden. Vad beträffar Holmforshemmet kunna de tillgängliga uppgifterna icke sägas påvisa en lika prekär ställning som för nyssnämnda fyra anstalter. Jag vill emellertid framhålla, att, enligt vad jag inhämtat från socialstyrelsen, vårdstandarden vid Holmforshemmet redan nu på grund av medelsbrist sjunkit till en lägre nivå än som kan anses skälig. För att säkra en tillfredsställande vård vid dessa fem anstalter torde sålunda särskilt statsbidrag böra utgivas redan i nuvarande läge. Bland de fördelar som en förbättrad likviditet innebär för anstalterna må nämnas, att dessa kunna lösgöra sig från eventuellt olämpliga leverantörer och komma i åtnjutande av med kontantköp förenade rabatter. — Vad däremot angår erkända alkoholistanstalten Kurön vill jag erinra, att denna anstalt tillhör frälsningsarmén, som genom lån till anstalten hållit dess ekonomi flytande. Med hänsyn härtill torde driftförlusterna beträffande Kurön icke innebära samma risk för standardsänkning som beträffande övriga angivna anstalter. Jag är därför icke nu beredd att förordna ett särskilt engångsbidrag till Kurön.

Först sedan klarhet genom 1946 års alkoholistvårdsutredning vunnits rörande den framtida anstaltsorganisationen synes en slutlig ekonomisk reglering böra förekomma mellan staten och de privata alkoholistanstalterna, varvid huvudmännen för de anstalter, vilka eventuellt finnas böra nedläggas eller övertagas av staten, torde komma att i någon form hållas skadslösa genom statens försorg. Med hänsyn härtill vill jag förordna, att Arbetshemmet Björknäs, Dagöholm, Holmahemmet och Vårnåshemmet nu erhålla ersättning allenast för de under åren 1940—1945 lidna förlusterna med respektive 50 000, 18 000, 21 000 och 17 000 kronor. Dessa ersättningar understiga de belopp som skulle ha erfordrats för att anstalterna per den 31 december 1946 skulle ha kunnat helt frigöra sig från kortfristiga skulder. Holmforshemmet, som för fullständig likviditet per nämnda dag skulle ha behövt allenast omkring 2 000 kronor, synes med hänsyn till vad som upplysts rörande dess nuvarande standardnivå böra tilldelas ett engångsbidrag av 15 000 kronor för möjliggörande av trängande reparationer, nyanskaffningar o. dyl. Sistnämnda belopp torde i vart fall väsentligt understiga förlusterna å driften under åren 1940—1945.

De av mig förordade engångsersättningarna uppgå således till (50 000 + 18 000 + 21 000 + 17 000 + 15 000) 121 000 kronor.

Under hänvisning till det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen,

att till *Bidrag till vissa erkända alkoholistanstalter för täckande av förluster under åren 1940—1945* för budgetåret 1947/48 under Va huvudtiteln anvisa ett anslag av ..... kronor 121 000.

Med bifall till vad föredragande statsrådet sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Sven Sigurdson.